

«Un canvi vers l'homofòbia a l'esport comportaria un procés educacional amb un trencament important dels esquemes actuals fet des de la visibilitat»

arribar a buscar un component de reivindicació a través de la visibilització a l'esport, un dels objectius troncats del club. Panteres Grogues, però, no és només esport, sinó també societat com a estament important per a aquella gent que està necessitada emocionalment. Les nostres trobades poden ser esportives-competitives o esportives-socials justament per impulsar que la persona del col·lectiu pugui sortir de l'armari d'una forma còmoda.

Àlex Rue: Hem de remarcar també que Panteres Grogues és un grup obert a tothom, sigui homosexual o no, amb dues úniques condicions: la voluntat de respectar la diversitat i les ganes de fer esport, és clar.

Quina és la valoració que Panteres Grogues té sobre la situació de l'homofòbia a l'esport en l'actualitat?

M.A.: L'homofòbia a l'esport està molt arrelada, no només pels insults que puguis sentir en un partit de futbol, que ja és un reflex de la pròpia

societat, sinó pel fet que la gent ho diu sense ser conscient que està menyspreant tot un col·lectiu, és a dir, sense saber que aquesta discriminació està arrelada més endins del que nosaltres voldríem. Un canvi vers l'homofòbia a l'esport comportaria un procés educacional, amb un trencament important dels esquemes actuals fet des de la visibilitat. Tenim referents estrangers com el Gareth Thomas, que aporta un patró dins del món de l'esport de forma internacional, però pensem que al nostre estat encara queda molt camí per arribar a això.

Ja que la visibilitat és un dels objectius principals, quines accions es fan des de Panteres Grogues en favor de la promoció de la igualtat a l'esport?

M.A.: Actuem a través de campanyes que poden emmarcar-se dintre d'un dia en especial, com el Dia Internacional contra l'Homofòbia o el Dia Internacional contra la Sida, i també mitjançant tornejos internacionals, participacions amb entitats privades com el Festival Circuit a l'estiu, etc. La institució no només és esport, sinó reivindicació, i té molts projectes en aquest sentit.

A.R.: Un altre punt important és la tasca del dia a dia, és a dir, aquella tasca que no surt a cap mitjà de comunicació, però que garanteix tenir un equip muntat i preparat perquè hi pugui entrar quanta més gent millor. Realment es busca un lloc on la gent es pugui sentir acollida, on pugui descobrir que el fet de ser esportista i homosexual és compatible. És bo que hi hagi un punt de trobada dins del món LGBT diferent al de les discoteques, bars... Amb aquesta vessant més social i els actes cara al públic que et garanteixen visibilitat es posa la primera pedra. Ja

sabem que no canviarem el món ni aconseguirem grans miracles, però hi ha una voluntat d'intentar-ho.

Hi ha graus diferents de discriminació dependent de l'esport del qual parlem?

M.A.: El masclisme és molt més present en esports com el futbol, la lluita lliure o la boxa. I deixant de banda el tema de la discriminació per l'orientació sexual o la identitat de gènere, dintre de la comunitat no LGBT hi ha un gran rebuig de la dona esportista heterosexual i, per suposat, homosexual, en aquests esports.

Això vol dir que es perceben amb facilitat diferències entre esportistes masculins gais i esportistes femenines lesbianes?

M.A.: El tema del gènere i la masculinització de la dona dins de l'esport és un tema molt interessant en el qual es pot indagar molt. En principi, hi ha una tendència a relacionar una aparença masculina amb algunes dones dintre de l'esport, però això no és més que una nimietat dins la situació de les dones homosexuals que fan esport sense més. La realitat de les lesbianes pot arribar a ser més complicada.

Quin és el conjunt més agressiu amb la llibertat sexual dins l'esport: l'afició, la directiva dels clubs o els mateixos jugadors?

A.R.: Creiem que tothom. Depèn més de la persona que no pas del seu rol com a aficionat, jugador, entrenador, director... D'una banda, és cert que les aficions aprofiten qualsevol diferència a la qual atènyer-se per criticar el jugador de l'equip contrari, o fins i tot del propi: no sols ser gai o lesbiana, sinó alt, baix o negre. A nivell més